XXXII. évfolyam 6. szám – 2020. november-december

MARANA THA

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Jöjj el Uram! *Jel 22,20*

Istentől megáldott, békés ünnepeket kívánunk!

„Az imának folytonos szeretet-áramlásnak kell lennie. Istennel úgy érintkezünk, mint jó baráttal!"

Részlet *Jeanne-Marie Guyon: Az imádság egyszerű útja* című írásából, amely az újság 6. oldalán olvasható.

Jézus eljött, hogy *újjászülessünk* a szeretetben

Az önzetlen szeretet hihetetlen, elképzelhetetlen erő. Éppen csak megmozdul benned és máris megváltozik körülötted a levegő. A változás elsősorban benned kezdődik. Letörli arcodról a keserű vonást, elsimítja szemed alól a ráncokat. Belop a szemedbe valami különös csillogást, amitől ragyogni fog az arcod is… új embert épít belőled. Igazi békét ad és igazi örömöt. **Úgy szeretni senki sem tud, mint akiben felébredt az igazi szeretet. Karácsony célja ez!** Hogy megtanítsa az embert tisztán és igazán szeretni.

1 Megjelent Istenünk emberszeretete

Pál apostol tanít bennünket arra, hogy ismerjük fel a megtestesülés csodálatos üzenetét. Értünk jött el Jézus, vállalta sorsunkat és értünk halt meg. Még egyik korban sem beszéltek annyit a humanizmusról, mint a jelen korban, de egyik korban sem volt annyi embertelenség, mint manapság. Gondoljunk csak a két világháború borzalmaira. – Jézus példát ad az igazi emberiességre, hogy **ne csak beszéljünk az emberségről, hanem cselekedjünk is**. Ne csak szemléljük a mai ember szenvedését, hanem tegyünk is meg mindent, hogy ki tudjon lépni a bajból. Amikor a csillagokra nézünk, megcsodáljuk Isten hatalmát. De igazán az érinti meg szívünket, amikor **karácsonykor ott állunk a betlehemi jászolnál és megdöbbenünk Isten alázatán és jóságán**. Az értünk hozott áldozata rávilágít mérhetetlen szeretetére.

2 Újjászületünk a Szentlélekben

Pál apostol arra tanít, hogy Jézus azért született meg itt a földön, hogy mi, emberek újjászülessünk a szeretetben. Mikor Michelangelo megalkotta Mózes szobrát, a római nép összehasonlította azzal az emberrel, aki a modellje volt. Azt mondták, milyen szépet alkotott a művész ebből az emberből. Michelangelo azt válaszolta: **Isten az igazi művész, mert Ő ajándékozta nekem az alkotás képességét. Belőlem, bűnös emberből, új embert alkotott**.

Újjászületésünk forrása Isten kegyelme. A Szentlélek erőt ad, hogy egészen átadjuk szívünket Jézusnak. A Szentlélek ereje árad belénk és megtörténik a csoda: az önzés helyébe a szeretet lép, a kevélység helyébe az alázat, a harag helyébe a megbocsátás. Angelus Szilezius azt írta: ***„Ha a szíved üres jászol tudna lenni, Isten nem tétovázna benned újra születni."***

3 Reményt kaptunk az örök életre

Karácsonynak ez a harmadik üzenete: **Remélni a végsőkig!** Mert a mi reményünk alapja: Isten! Mi volt a betlehemi barlang-istállóban? Hideg, szegénység, jászol… de mégis ebből a barlangból indult el világhódító útjára a kereszténység… itt született meg Isten Országa! Az Egyház lényege nem azonos a struktúrákkal és jogszabályokkal – hanem a benne élő Krisztussal. **Ő általa van bennünk a hit ereje, a lélek békéje, a szív szeretete**. Vagyis **bennünk van az örök élet reménye**.

Egy pszichológus azt írta, hogy a mai keresztényekben kevesebb az öröm, mint a régebbi századok keresztényeiben. Pedig azok szegényebbek voltak és sokféle nehézséggel küzdöttek. – Valóban sok emberben kevés az öröm. De miért? Hiszen oly sokféle szórakozási lehetőséget kínál fel a világ… De ez nem elég. Mert **az öröm a szív békéjéből fakad**. A megtalált Isten első ajándéka az öröm. A megtérő fiatalok mind erről tettek tanúságot akár nálunk, akár Erdélyben… hogy amikor szívükbe fogadták Jézust, mérhetetlen örömet éreztek. Talán évek óta most először tudtak szívből nevetni. S ez az öröm megmarad bennük egész életükben. **Jézus eljött, hogy újjászülessünk a szeretetben és az örömben**.

Katona István főszerkesztő

Mária-jelenések
az utóbbi századokban

1. rész

La Salette

Az utolsó két évszázad Mária-jelenéseinek áttekintésében a profetikus előrejelzésű, ún. apokaliptikus tartalmú jelenések az **1846-os La Salette**, az **1917-es Fatima**, az **1958-as Turzovka**, az **1961-es Garabandal**, az **olasz San Damiano**, az **1973-as Akita** és az **1985-ös dél koreai Nadzsu**.

La Salette a francia Alpok 2000 méteres magasságában fekszik, a Corps-i esperesi kerülethez tartozik. **1846. szeptember 19-én** az egyszeri, soha nem ismétlődő Mária-jelenés idején még csak turisták közelítették meg ezt a festőien szép alpesi helyet. 1851-ben Philibert de Bruillard, a Grenoble-i egyházmegye püspöke 81 esztendős, s korát meghazudtolóan lóháton megy fel a jelenés Szent Szüze templomának alapkőletételi ünnepségére.

A 2000-ben boldoggá avatott IX. Piusz pápa megválasztásának legelső évében, a Vatikánban már megismeri La Salette „szép Asszonyának" jelenését, és 1854 július 18-án megkapja az illetékes francia püspöktől a Szentszékhez küldött „titkokat".

1946. szeptember 19-én, a jelenés százesztendős ünnepségén jelen volt XXIII. János pápa, természetesen 1946-ban, mint Giovanni Roncalli párisi nuncius.

La Salette a Gondviselés intézkedéseivel szoros kapcsolatban álló máriás kinyilatkoztatás. A XIX. század 50-es éveiben Franciaországot, majd Európát mozgatja meg és hívja fel a megtérésre. – **Maximin Giroud** (ejtsd: Mákszimen Zsírú) 11 éves tehénpásztornak és **Mélanie Calvat** (ejtsd; Mélání Kálvá) 15 éves liba- és tehénpásztornak, e két gyermek-látnoknak az volt a mennyei feladata, hogy a Szentatyán keresztül tájékoztassák az emberiséget az Istenanya nagyon komolyhangú üzenetéről.

Mélanie 1858-ban az addig titokban tartott kijelentéseket – a később boldoggá avatott – IX. Piusz pápa tudomására hozza. Majd XIII. Leó pápa 1878. december 3-án engedélyezi a jelenés Édesanyjának üzenete és figyelmeztetése terjesztését.

Munkatársai kiválasztásában a történelmet író Szűzanya nem a sajtó világot átfogó irányítóit használja fel. Az Ő munkatársai, így a két pásztorgyerek is már 1846-ban tanulatlan gyermekekként „írják" a mennyei dokumentumot.

Miksa (Maximin) külseje nem vonzó. Kis növésű, nyugtalan gyerek, Négyen voltak testvérek. Korán meghal édesanyja. Apja részeges kőműves, aki felesége halála után újra nősül. Az árváknak kegyetlen sors jut osztályrészül. Miksa hébe-hóba látogatja az iskolát, inkább kerüli. A jelenés idején sem írni, sem olvasni nem tud. Csak a vidék tájszólását érti, a „patois"-át (ejtsd: pátoá). Gyenge az értelmi képessége. Állhatatlan, komoly munkára alkalmatlan. Csínytevésével kihozza türelméből környezetét. Könnyelmű és meggondolatlan. Szíve azonban romlatlan, szenny nélküli, tiszta, önzetlen és részt-vevő. Azt a pénzt, amelyet a zarándokok ajándékoznak neki, a falu legszegényebb gyermekeinek és a zárdát irányító szerzetesnővéreknek adja, azoknak, akik foglalkoznak vele és évekig sulykolják fejébe és szívébe a Miatyánkot és az egyszerű imádságokat.

És ez a bárdolatlan emberke mindig igazat mond 40 éves korában bekövetkezett haláláig. Amikor a gyászruhába öltözött Szépséges asszony üzenetéről kérdezik, az intelligencia előkelő fölényével és világosságával szól, de kizárólag csak az 1846. szeptember 19-i égi esemény (minden) mozzanatáról, és ellentmondásba soha nem keveredik sem egyházi, sem világi kihallgatásai során. A jelenésről való beszámolója mindig színes, meggyőző és az ismétlések unalmas rutinjától mentes, mintha a Mária-jelenésben újra átélné – a természetfelettiség el-nem-múló

fényében és hangulatában – az eksztázismentes beszélgetés és spontán emberi öröm magával ragadó közvetlenségének gyermeki természetességét.

A francia Alpok fenséges természeti környezetében Mária, a gyászba öltözött Úrnő és az Ő kicsiny, viselkedésében faragatlan, vadóca: Maximin Giroux! Ez az esemény pásztorok és a reájuk bízott tehenek déli pihenőjében volt. Maximin és leány pásztortársa számára a megdicsőült Istenanyával találkozás varázslat volt és leellenőrzött valóság. Talán inkább varázslatos valóság. A lasalette-i jelenés éjjel-nappal világító fáklya és a természetfelettivel való rendkívüli találkozás fénye a pásztorfiú és pásztorlányka 40 illetve 70 évi földi életében, a hétköznapok vastag csöndjében, zajában és zűrzavarában Mária portréját mutatja 2020-ban is hűen, mert a kép az állandó mának imádságos krisztusi ajándéka.

A természetfelettit nyitó ez az 1846-os jelenés. Miksa természete, evilági műveltsége helyesebben faragatlansága megmarad nagyon korai férfihaláláig. De csodálatosképpen változatlan gyermeki tisztaságban őrizte meg a kegyelem Maximin szívét minden mocsoktól és szennytől. Ezért teljesült a látnok testamentomi kérése, hogy a szíve a grenoblei megyéspüspök által megáldott szerzetesi templom szentélyébe legyen befalazva.

Évtizedek során százszor és ezerszer ismétlődtek a lelkiismeretes kutatók és természetesen a kíváncsiak részéről feltett visszatérő kérdések. De a gonosz is dolgozott minden ármányával. A Szépséges és Bánatos Asszonnyal találkozás kegyelmi csodájának állandó jelenébe helyeződött vissza mindig a korrekt válasz és a mufurc emberkéből eltűnt minden félszegség, eltűnt az álszerénység és a szorongás, a kételkedés, a feledékenység és mindenekfelett az ellentmondás.

Sajnos, nem találkoztam még La Salette szerzetes atyáinak könyvtárában sem Maximin Giroux részletes életrajzával. Mászkált utcákon, tereken nem csak Grenoble környékén, hanem Olaszországban, Rómában, a Vatikánban is. A pásztorgyermekben állandóan élő aktuális jelen maradt a láthatatlan világ égi Édesanyjával való találkozás, amelyben a sátán számára egy ujjnyi rés sem maradt. Az Alpok égi fénye nem tette múlttá szívében 1846-ot és az emberiséghez intézett üzenet minden szavát továbbadta az Isten országába érkezéséig.

A nevetséges vagy csapdát rejtő kérdésekre csak ritkán válaszol. Idézünk az **1870-es évek egyik kihallgatási egyházi jegyzőkönyvéből**.

A kérdező: „A jelenés csak gonosz szellem volt!" Maximin erre csak annyit jegyez meg: „Dehogyis, az ördög nem hord a mellén keresztet, amelyen rajta van a Megváltó!"

„Akkor talán valamiféle más hölgy volt?" – folytatódik a Rómából delegált vizsgálatot végző egyházi férfiú ellenvetése. „Ugyan kérem, egy közönséges asszony nem emelkedik a levegőbe, ahol óriási fényben tűnik el."

„Valami szemfényvesztéssel eltűnik a levegőben." A válasz: „Ugyan, aznap nem is volt semmilyen felhő az égen."

Az ellenvetés folytatódik: „De hát olyan könnyű felhőbe burkolózni!"

Miksa válasza: „Hátha olyan könnyű, akkor, uram, burkolózzon ön felhőbe és tűnjön el!"

Helyt kell adnunk az ugyancsak analfabéta pásztorlánynak is, aki azonban szemben látnoktársával, az évek során nemcsak írástudó lett, de figyelemreméltó előrehaladást is tett a hittudomány megismerésének iskolájában, valamint a misztika kegyelmi lépcsőjén. Azt a helyet, ahol a Szűzanyával való találkozás volt, márványból faragott emlékmű örökíti meg az Alpokban. Így ír a találkozóról Mélanie:

„Őt látva, elfeledtem teheneimet, elfeledtem az engem alkalmazó gazdáimat, **egészen Hozzá kapcsolódtam** feltétel nélkül… A fényességbe öltözött Asszony jósága megrészegített. Becsukott szemmel karjaiba szerettem volna menekülni. De erre nem volt idő, mert emelkedni kezdett és másfél méter magasságban először felfelé nézett, majd vissza a földre, mireánk, jobbra is, balra is. Azután Róma irányában távozott, és ahogy mind magasabbra emelkedett, mindig nagyobb fény vette körül. Számunkra láthatatlanná lett a fényben Mária."

A Szűzanya könnyezik, sír La Salette-ben.

„Ha nem javulunk meg, Isten úgy sújt le ránk, hogy erre még nem volt példa. Isten népének vezetői **elhanyagolják az imát és a bűnbánatot**. Sokan lesznek a hitehagyók, az aposztaták… A sötétség szellemében írott könyvek szinte beterítik a földet… Az evangélium tiszta szellemét a kevélység fojtja el. Mi jellemzi a jelenés francia korszellemét? A vasárnapi munka, a templomtól való távolodás, a szent áldozatot üres padok előtt mutatják be, káromolják Isten szent nevét, nem imádkoznak. Pénteken és böjti napokon az emberek úgy falják a húst, mint a kutyák. – Jaj a vagyont vagyonra halmozóknak. Az Egyházat roppant válság rázkódtatja meg… Az erkölcsi zűr-

zavar, a testi gyönyörök hajszolása általános lesz az egész földkerekségen. Franciaország, Olaszország, Spanyolország és Anglia földjét vér áztatja."

Párizs lángokban ég és Marseille-t elnyeli a tenger – hirdeti a francia Alpok üzenetének profetikus része. **Louis Billot bíboros**, akit – a később szentté avatott – X. Piusz nevezett ki, kijelentette, hogy La Saletteben akkor hisz, ha látja majd a rőt lángokat az égő Párizsban.

II. János Pál pápánk karizmatikus, máriás lelkisége valóságos csodája a Szentléleknek a III. évezredbe átlépett Vatikánban. Ő is zarándok volt La Salette-ben és korábban a boldoggá avatott XXIII. János pápa, aki a jelenés 100. évfordulóján Giovanni Roncalli nuncius bíboros minőségében zarándokként mondotta a jelenések Máriáját dicsőítő jubileumi szentbeszédet.

Dr. Molnár Gyula

Az imádság egyszerű útja

A hit és a szeretet imája

Ez **a hit és a szeretet imája**, amelyet a hit és a szeretet által végzünk bensőnkben. A hitnek ez az imája egyszerű, tiszta és egyetemes. Ebben az imában nem érzékelünk, sem megkülönböztetni nem vagyunk képesek bármit is. Minden végtelen és mérték nélküli. Nem megszakítható, nem megzavarható vagy megszüntethető.

Lehetetlen megszakítani vagy megzavarni a szív tökéletes Isten felé fordulását, mert a szív nem fárad bele, hogy szeressen.

Folytonos vagy szüntelen imát nem végezhetünk szájjal – szavakkal – vagy gondolatokkal, de elméleti megfontolások, valamint az elme következtetései által sem, mivel ez **akaratunk folytonos egyesülése Isten akaratával**.

Hogyan?

De hogyan juthatunk el ehhez az imához?

Mindenekelőtt a szív imája az – már szóltunk erről –, amely a folytonos imához vezet. A léleknek egészen Istenhez kell hajolnia, **vágyódni kell** utána, ragaszkodnia kell Hozzá, amíg Vele egyesülhet. Akkor úgy érzi, szíve megnyílt a folytonos imára, amely szakadatlan szeretetáradás!

Ó, mennyire becsapják magukat az emberek, akik azt hiszik, hogy az ima az ész tárgya, és akik vallásgyakorlásukat az értelem hatásosságával mérik. Ily módon nem ismerhetjük fel a felfoghatatlan Istent. Az imának ugyanis folytonos **szeretetáramlásnak** és ennek bizonyításának kell lennie. Istennel úgy érintkezünk, **mint jó baráttal**.

Barátunknak kezdetben ezer dologról beszélünk. Később azonban már nem olyan fontos mindez, csak megzavarnánk a meghitt együttlétet, mivel már mindent elmondtunk.

Öröm együtt lenni

Ellenben mégis meglátogathatjuk egymást. Öröm együtt lenni akkor is, ha nem beszélünk egymással. Elég, ha érezzük, mi együtt vagyunk. Élvezzük az édes barátságot, hallgatunk, mégis megértjük egymást.

Tudjuk, hogy mindenben egyek vagyunk. A szív **szünet nélkül árad** át egyikünktől a másikunkba, úgyhogy **a két szív eggyé lesz**.

Így jutunk el a csendes benső ima által Istenhez – az egyszerű és bizalmas együttlétre. A szüntelen vagy folytonos imában szívünk (egészen) Istenhez hajlik. Istenhez való odahajlásunk a szeretetünkből tör elő. Amilyen mértékben az isteni kegyelem hatására feltámadt szívünkben az Isten iránti szeretet, úgy növekszik bennünk a szeretet által **Isten jelenléte**. A szeretet imája így valósul meg bennünk elmélkedés nélkül – amit gyakran megtapasztalhatunk.

Amint az ember gondolkodás nélkül lélegzik, úgy a folytonos imának ez az útja is titkos, **misztikus** és felfoghatatlan. Ez az ima történhet bármikor, anélkül, hogy szívünkben tudatosan gondolatokban vagy szavakban megformálódna.

Jeanne-Marie Guyon

(Részlet a szerző *„A bensõ ima – Az imádság egyszerű útja"* című ,művéből)

Szívünk mélyén imádkozni...

Vágyódjunk megélni a belül való imát! Ezt a belső imát azért szeretnénk jobban megismerni, hogy még jobban tudjuk gyakorolni is. Kicsi gyermekkorunktól fogva elsősorban a megtanult szövegimákat próbáltuk elmondani imádság gyanánt, amikor a mi Atyánkhoz irányítottuk kéréseinket, vagy a Szűzanyát kértük: *Asszonyunk, Szűz Mária, imádkozzál érettünk!* Ezek az imádságok mintegy „kijöttek" belőlünk, és a mennyország felé irányultak.

A mostani imagyakorlatunkban inkább a befelé irányulást tanulgatjuk; **belül**, vagyis **a lelkünkben szeretnénk találkozni az Úrral!** Most az elcsendesedésünkben **gondolatainkat és vágyainkat** ne kifelé, hanem **befelé próbáljuk irányítani!** Legbelül akarjunk találkozni az Úrral!

Igaz, hogy imánkkal akármerre is fordulunk, Istent bárhol megtalálhatjuk, mivel **Ő mindenütt jelen van**. Az Egyház a szentmisében arra buzdít: *Emeljük fel szívünket!*, vagyis lélekben emelkedjünk fel Istenhez. De mi most inkább a belül való imádkozást, a belső imádságot szeretnénk megízlelni. Lelkünk legmélyén keressük Őt! Irányuljunk ahhoz, aki a szívünk trónján ül.

Ez a befelé fordulás, ez a lelkünk legmélyén uralkodó Istenhez való irányulás szeparáltságot, elkülönülést eredményez a világtól. A lényem, a kontemplatív imát kereső lelkem valahol bezárul az e világ vonzásaival szemben. Házam ablakából nem kifelé a nagyvilágba tekintek, hanem a hajlékom legszebb szobájában levő isteni Vendégem felé irányulok.

A kontemplatív magatartás mindig feltételezi az e világtól való elkülönülést: most nem e világ dolgait, a teremtményeket akarom szemlélni – még azok szépségeit se –, hanem egyedül a Teremtőt, a végtelen Szépséget, aki engem is megteremtett, aki bennem él. Így is megfogalmazhatom: „Uram, hiszem, hogy fogantatásomtól kezdve Te jobban élsz bennem, mint a szüleim élete, mert még őket is Te adtad nekem!" A belül való imádság élményét öt fokozatban közelítjük meg: a kontemplatív lélek Istenre tekint; – Istennel társalog; – Istenre hallgat; – Istennel van; – Istennel kölcsönösen szeretik egymást. Most nézzük részletesebben ezeket a lépcsőfokokat, amelyek – a nagy imádkozók jól bevált módszere szerint – a belső imára segítenek, hogy belül tudjunk találkozni Istennel.

A keresztény ember először is *Istenre* tekint

A zsoltárostól kapjuk a receptet: *Lelkem Hozzád emelem, Uram, én Istenem, Benned bízom, ne valljak szégyent* (Zsolt 24,1-2). Most én is a lelkem mélyén lévő Úrra irányítsam tekintetemet, mintha Ő a másik szobában volna, én meg még csak ebben a szobában vagyok, s a fal elzárja Őt a tekintetem elől. De lelkem tekintete át tud hatolni a falon. Ha testi szememmel nem is látom még Őt, de lelki szemeimmel igen.

A rátekintés szinonímája, rokon értelmű szava: a ránézés, amelyet szemlélésnek is lehet mondani. A zsoltáros szavát – *Szemem mindig az Úrra tekint* (Zsolt 24,15) – mondhatjuk így is: mindig az Urat szemlélem. Mert a lélek éppen szellemi mivoltánál fogva képes látni a szemnek láthatatlant is. Boldog, vágyakozó reménységgel időzöm el ebben az állapotban. **Lényem legmélyén szemlélem Istent lelkem szemével**. Próbáljuk állandósítani a kontemplatív léleknek ezt a magatartását, az Istenre tekintést! Akit szeretek, arra mindig szívesen nézek: *Szemem mindig az Úrra tekint*. Ha lelkem mindig **szívesen időzik Istennél**, akkor valami megvalósul bennem ebből a kontemplatív tekintetből.

P. Dr. Aczél László Zsongor OSPPE

(Részlet Zsongor atya: **Az összeszedettség imája** című, Marana Tha sorozatban most megjelenő könyvéből.)

Az Eucharisztia és az utolsó idők

II/2. rés

8. A szentmise a mennyország előszobája

A hit által megláthatjuk az oltár körül a mennyországot az angyalokkal Krisztus dicsőséges fényében. Ha figyelmesen veszünk részt a szentmisén, akkor megkérdezhetjük magunktól, hogy készen állunk-e arra, hogy Jézus most eljöjjön értünk? Ne keltsen félelmet bennem Krisztus második eljövetele, hanem örömteli hálaadást, hogy Őbenne beteljesül az életem. Nem akarja megzavarni a világomat, hanem inkább szabaddá tenni minden függőségtől. Mert **Isten dicsőségében el kell égnie mindennek**, ami evilági és helyet kell adnia Isten örök dicsőségének. Az egész evilági élet át kell, hogy alakuljon „új éggé és új földdé", ahogy a Jelenések könyve végén van (Jel 21,1). Hiszen Jézus eljövetele azt jelenti, hogy megteremti az új eget és az új földet és azt is jelenti, új emberséget ad.

Ez az új föld egészen más lesz, mint az a föld, amelyet most látok és amelyhez tíz körömmel ragaszkodom. Ha várjuk dicsőséges eljöveteledet, ez döntésre is hív bennünket, merjünk dönteni Jézus mellett! Merjünk dönteni a szabadság mellett! Azt is jelenti, hogy már most közelebb akarok lenni az Ő országához, mint ehhez a világhoz, mert az új föld és az új ég lesz az én jövőm, az én életem értelme. Az Eucharisztiában Isten magához akar ölelni engem, be akar vonni felfoghatatlan dicsőségébe.

9. A történelem szenvedéseinek hatása

Bátran elengedni ezt a világot – ezt már egyszer átélték a magyar emberek. Amikor 1950-ben az ávósok sok embert kitelepítettek Budapestről – főleg azokat, akik a régi rendszer vezetői vagy beosztottai voltak –, akkor éjszaka történt mindez. Váratlanul jöttek és azt mondták, pakoljanak össze egy 50 kilós csomagot, egy órát kapnak rá, s utána elvisszük önöket. Az éjszaka közepén teherautóra rakták őket és elvitték a Hortobágyra. Nehéz lehetett egy óra alatt összeszedni a lényegeset. Ott voltak a szép bútorok, gyönyörű művészi alkotások, a ház minden berendezése, amely hozzánőtt a szívükhöz, és ezt most mind otthagyni és egy szál ruhában elindulni az ismeretlen Hortobágy felé. De akkor még nem is tudták, hogy hová kell menni, csak ott álltak az ávósok géppisztollyal a kezükben, siettették őket, mert indul a teherautó. El tudjuk képzelni milyen rettenetes lehetett számukra ez az elhurcolás, mert nem tudták, hogy börtönbe viszik őket vagy hová? Végül is kikötöttek egy kényszerlakhelyen. Jézus eljövetele nem ilyen lesz.

De mégis hasonló annyiban, hogy igényli az ember **belső szabadságát**, hogy már most elengedjük ennek a világnak a dolgait. Természetesen benne élünk és benne dolgozunk a mindennapi eseményekben, feladataink vannak, de a szívünket ne ezeknek adjuk, hanem az Istennek, az Eucharisztikus Jézusnak, aki az örökkévalóságot akarja nekünk adni.

Ahogy mondta az apostoloknak: száz annyival akarja betölteni az életünket. Vagyis messze többet ad Isten, mint amit itt hagyunk, vagy elhagyunk ebben a világban.

10. Isten kegyelmeit ne tékozoljuk el

Kicsit hasonló az életünk a **tékozló fiú** esetéhez. Mikor e tékozló fiú ott volt a nyugodt, boldog életben, a szeretet forrása rendelkezésére állt. Édesapja szerette őt, mindent lehetővé tett számára, hogy boldogan éljen a családi körben. De a fiú azt mondta, hogy add ki az örökségemet. Ezzel mintegy az édesapja halálát kívánta. S amikor megkapta az örökségét, akkor el-

indult és eltékozolta a vagyonát bűnös életre. Ahogy írja a Szentírás, lakomákra és parázna nőkre költötte a vagyonát. S amikor elfogyott a pénze, akkor rádöbbent, hogy nincs szeretet forrása. Nincs senki, aki körülvegye őt, nincs senki, aki befogadja őt. S ekkor jutott eszébe, hogy milyen jó lenne visszamenni és bocsánatot kérni édesapjától, hogy legalább a szolgája lehessen.

Milyen nagy volt a meglepetése, amikor az édesapja átölelte és azt mondta, fiam vagy, aki eddig halott volt, most föltámadt és bevezette az örömlakomára, s visszaadta fiúi jogait. Mi is tékozló úton járunk néha és nem akarjuk tudomásul venni, hogy az Eucharisztiában, Krisztusban van az életünk. Hogy Ő vár bennünket minden nap, hogy nekünk ajándékozza isteni életének minden szépségét és gazdagságát. A múló örömök felé megyünk, amelyek nem adnak igazi örömöt, mert az ördög belopta a lelkünkbe azt az illúziót, hogy ez a világ tesz téged boldoggá.

A hamis élményeket, **bálványokat tettük életcélunkká** s ezekért mindent odaadtunk, hogy a mienk legyen. Ezért kell elkerülni a bűnt, mert a bűn hamis valóság, az ördög hazugsága van mögötte. Ezért kell újra visszafordulni, vagy más szóval megtérni az Atyához, megtérni Jézushoz, hogy Ő legyen minden örömünk forrása.

11. Választani kell a jó és a rossz között

A világon két valóság van; a **végtelen isteni szeretet** és a pusztító **gyűlölet**. Isten szeretete sugárzik felénk állandóan. De ott van környezetünkben a pusztító gyűlölet a sátán szelleméből és nekünk választani kell. Ha eltávolodunk az isteni szeretettől, akkor elkerülhetetlenül beleesünk a pusztító gyűlöletbe, amely rombol. Az igazi értékeket lerombolja, tönkre teszi és mindazt a szépet, ami bennünk van, rothadásnak engedi. Életünk nem beteljesült élet, fölszabadult élet lesz, hanem egy kisiklott élet. Ezért minden kísértést, bűnt kerülni kell, hogy az isteni szeretet belénk hatoljon és átalakítsa az életünket és gondolkodásunkat: Nem szabad engedni semminek, ami veszélyezteti ezt az isteni szeretetet és isteni életet.

Az Eucharisztia éppen ezt segíti elő. Minél hűségesebbek vagyunk a napi szentáldozáshoz és a rendszeres szentmise látogatáshoz, annál inkább befogadjuk az isteni szeretet védelmét, annál inkább részesülhetünk Jézus erejében, amely keményen szembeszáll a sátán kísértéseivel. Ahogy Jézust megkísértette a sátán és utána csúfos vereséget szenvedett, úgy kísért meg minden embert, de csak Jézussal győzhetjük le. Az emberi erő gyenge a sátáni erővel szemben. Azért kell „beöltöznünk Krisztusba", ahogy Pál apostol írja egyik levelében, hogy Krisztussal tudjuk megőrizni szívünk tisztaságát és Krisztussal tudjuk elutasítani a gonoszt.

A **világ**, ahogy látjuk magunk körül, pontosan ennek a sátáni gyűlöletnek az eszközeivel támad egyre határozottabban. Akár a liberalizmust nézzük, akár a gendert, akár templomok gyújtogatásait vagy bármilyen szörnyű támadásokat, kereszténység-ellenességet, ez egyre inkább terjed a világban. Minden kereszténynek harcolni kell mindennap. Nem menekülhetünk a harc elől, mert ha nem harcolunk, akkor a kísértés erőt vesz rajtunk. Ebben a harcban nagy lehetőség, nagy erőforrás az Eucharisztia. Csak egyre nagyobb hittel kell odafordulnunk az Eucharisztia felé. Jézus ereje sugárzik felénk, ha odafordulunk hozzá és befogadjuk Őt a szívünkbe, aki valóságos Isten.

12. A szentségimádás erőt ad

Minél erősebb a hitünk, annál inkább meg tud bennünket védeni és erősíteni Jézus a kísértésekkel szemben. Ezért fontos különösen manapság a **szentségimádás**. Nem csak itt a lelkigyakorlaton, hanem otthon is rendszeresen keresni kell az alkalmakat, hogy a szentségimádásban megerősödjünk, befogadjuk Krisztus isteni jelenlétét és ezzel az erővel tudjunk harcolni a kísértések ellen és minden pusztító erő ellen, amely fenyeget bennünket a világból.

Az is fontos, hogy a gondolatainkat ne engedjük át a pusztító erőnek! A **gonoszságot vagy a bűnt ábrázoló filmeket** vagy irodalmat határozottan el kell utasítani. Legjobb lenne egyáltalán nem nézni ilyen jellegű adásokat, mert ezek megragadnak a fejünkben és tovább dolgoznak bennünk. Minden kép, amit látunk, behatol a szellemünkbe és ott működik, cselekvésre indít. Azért kell kerülni a rossznak a látványát, hogy ne tudjunk megfertőződni a világ szellemétől. Mindennapi harcról van szó, nem időnként és nem kivételesen, hanem mindennap harcolni kell a rossz ellen, a félelmet, agresszivitást, paráznaságot sugárzó filmek ellen – hogy meg tudjuk őrizni a belső békénket és Jézus bennünk lakását. Nagyon fontos, hogy Jézusnak adjuk a szívünket és engedjük, hogy Ő birtokba vegyen minket egészen, tetőtől talpig! Ne csak az imádság egy-egy pillanatát, hanem egész napunkat, huszonnégy óránkat átjárja az Úr Jézus szeretete, közelsége, Eucharisztikus ereje.

Dajczer után K.I.

Hogyan tudok értelmet adni az életemnek?

Van-e értelme magának az életnek?

II/1. rész

A következő elmélkedések, melyek nemcsak elmélkedések, hanem isteni élmények, mély isteni megtapasztalások lettek számomra. Mindezek egy lelkigyakorlat során születtek meg a lelkemben. Ezt a lelkigyakorlatot *Madassery Benvin Sebastian verbita szerzetes* tartotta.

A lelkigyakorlat alatt az elmélkedések egy kérdéssorra épültek, amikből néhányat most szeretnék megosztani. Úgy gondolom itt az idő, hogy megtisztítsuk szívünket, mert közelít advent. Ezért lényeges az Istennel való kapcsolatunkat is megújítani: aki nem ismeri még Istent, de vágyakozik szívében arra, hogy találkozhasson Istennel a kegyelem erejével. Ne csupán egy találkozás, hanem Isten-tapasztalás lehessen, melyből meggyőződés, hit születhessen. A kérdések segítségével mélyre evezhetünk, megismerhetjük legmélyebb vágyakozásainkat, felismerhetjük az Élethez való viszonyulásunkat.

Hová, kihez is tartozunk tulajdonképpen?

Van-e értelme magának az életnek?

Erre a kérdésre sokan azt válaszolhatnánk egy szóval, hogy igen vagy nem.

Ez így a helyes válasz lenne. Vagy Igen vagy Nem. De, hogy mélyebbre evezzünk, bontsuk ki válaszunkat.

Miért igen? Miért is gondolják sokan, hogy magának az életnek van értelme?

Van, aki a családjának él: párjának, férjének, feleségének. Gyakran hallom: az én életem értelme a gyermekem és a családom.

Előfordult, hogy többen azt mondták: én már csak azért élek, mert a kutyám tartja bennem a lelket. Vagy éppen a cicám, vagy bármilyen más házi állat. Ezért pusztán valóban van értelme az életemnek? Azt gondolom, ha kizárólag ezért élek, ennek így nincs értelme. Maga az élet egyszer elmúlik. Kinek így, kinek úgy. Ahol a szív, ott a kincs és ott az élet értelme.

Valóban a földi mulandó dolgok adják az élet értelmét? Az élet nem több ennél?

Meghalok én is, meghal a gyermekem is, meghal a kutyám, a cicám is egyszer. Mindannyian meghalunk. Volt így értelme az életnek, a sok-sok küzdelemnek, szenvedésnek, szeretetnek?

Erről egy szentírási rész jut eszembe, amikor egy ember életének értelmét csak földi dolgok töltik be. Így fogalmazza Lukács apostol; ***„Még az éjjel számon kérik tőled lelkedet. Kié lesz mindaz, amit szereztél?”*** (Lk 12,20)

Mégis mi lehet az az ok, ami miatt vannak, akik nemmel válaszolnak?

Azt vallják, nincs értelme magának az életnek.

Jómagam azt vallom: **az élet ajándék.** Senki nem kérte az életét, és senki sem csak úgy született. Hiszen hallottunk már számtalan olyan dolgot, hogy valakit nem akartak, mégis megszületett, később próbálta eldobni az életét, de sokadszorra sem sikerült. Csodás módon valaki megmentette, megtartotta. Előfordul, hogy vannak, akiknek azonnal sikerül megszabadulni az élettől. Sokféle élettörténetet hallhatunk. Vannak, akiknek nagyon nehéz, de még-

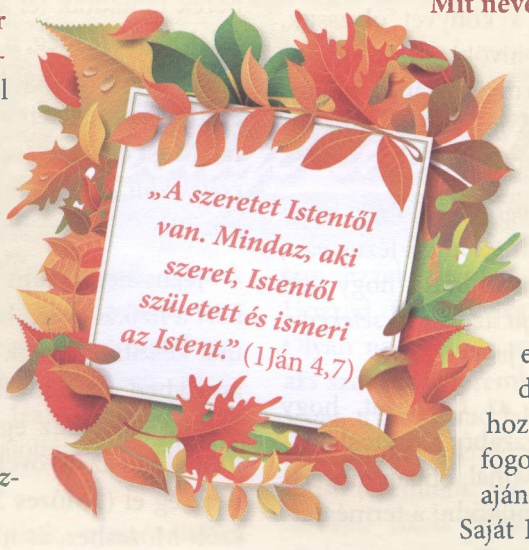
is értékes az életük. Miért van ez a sok-sok változatos élettörténet? Akik azt válaszolják, hogy nincs az életnek értelme, azok megtapasztalhatták azt, hogy az Élet ajándék.

De mitől is és miért is ajándék? Mi az ajándék forrása? Miért is szoktunk mi magunk is ajándékozni?

Hogy megosszunk valamit magunkból. Hogy megosszuk, kifejezzük szeretetünket, amit érzünk a szeretett személy iránt.

Így kaptuk mi is ajándékba az életet. Szeretetből. Kitől? Attól, aki maga a szeretet. János olyan gyönyörűen fogalmazza ezt meg levelében: ***„A szeretet Istentől van. Mindaz, aki szeret, Istentől született és ismeri az Istent."*** (1Ján 4,7)

Személyes meggyőződésem a következő: **az életemnek akkor van értelme, amikor Istent tapasztalom**. Amikor Isten nélkül élek, úgy érzem, minden hiábavalóság, nincs értelme, értéke az életemnek. Akkor félek és tele vagyok aggodalommal. De amikor engedem Istent az életembe lépni és hagyom, hogy Ő éljen bennem, akkor megszűnik a félelem és szabaddá válok. Benvin atya így fogalmazta meg ezt: ***„Amikor a félelem megszűnik, akkor kezdődik az élet."***

Számomra nagyon érdekes ez az életkérdés, több oldalról lehet megközelíteni: Istentől kapott ajándékként vagy a világ felfogása szerint az evolúció elmélet alapján. Számomra a keresztény felfogás volt a természetes, mi szerint Isten formálta az embert a föld porából és a saját leheletével adott életet az embernek.

Ezt a csodálatos, gondos teremtést így olvashatjuk a Szentírásban: ***„Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére; Isten képére teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket"*** (Ter 1,27).

Majd a második fejezetben így olvashatjuk: ***„Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, az orrába lehelte az élet leheletét, és az ember élőlénnyé lett"*** (Ter 2,7).

Hallottam egy történetet, miszerint valaki évtizedeken keresztül nem tudta elfogadni az életet, nagyon sokáig gyűlölte azt és tett is azért, hogy kioltsa az ajándékba kapott életet. Isten nem engedte. Elgondolkodtam, miért?

Később megértettem: azért, mert nem Isten volt az élete értelme. Az Istennek ajándékozott életnek van értelme, Tőle kaptam.

A titok nyitját a következő szavakban találtam meg: **Kölcsönkaptam az életemet és nem a magam dicsőségére, hanem azért, hogy életem az Ő dicsőségét példázza.**

Hiszen **ki vagyok én Isten nélkül?** Nulla. Istennel viszont: Hős. Ha a magam erejében bízom, kudarcok érnek, gondoljuk csak végig Saul és Dávid vagy Péter és Júdás példáját. Az ő életüket szemlélve eljuthatunk a következő kérdéshez.

Hogyan tudok értelmet adni az életemnek? Mit nevezhetünk mi értelemnek?

Valami olyan dolgot, amire azt mondjuk: na, ennek van értelme, látom a célt, a célhoz vezető utat. Van értelme a küzdelemnek. De kifejezhetjük úgy is: **értékessé vált az életem!**

Ez az **értelem** jelenthet egy eszközt is, amivel meg tudom valósítani azt, hogy a célhoz eljussak, az értelmemmel felfogom, hogy Isten a legnagyobb ajándékot adta nekem: az életet. Saját Leheletét lehelte belém. Ő Általa lett az élettelen testem **Élettel telivé**.

Itt megállnék egy gondolatra, **mit is jelent az, hogy Élettel teli? Valóban ezt látják mások? Jó rám nézni? Tele vagyok élettel? Élet van bennem?**

Tehát elmondhatjuk, hogy **az Értelem ajándékával tudom az életemet értelmesen megélni**. Hiszen a szerető Isten adott nekünk értelmet.

Ez az értelem ad egyéniséget, ez az értelem teszi színessé az életemet és ad szabadságot a döntésben. Szabadon, örömmel dönthetek a Szeretet mellett, az Ajándékozó mellett, de az értelmemmel ezt vissza is utasíthatom.

Az értelem a kapcsolatokban bontakozik ki. A kapcsolatok által válik teljessé.

Cseh Anikó

— FOLYTATJUK —

Az eljövendő dicsőség szimbólumai

III/3. rész

A Szentlélek cselekedetei

Van olyan, hogy egyszerűen csak együtt akarsz lenni Jézussal? Amikor az Apostolok Cselekedeteinek könyvét olvassuk, akkor azt a könyvet olvassuk, amelyben Jézus „együtt van" a hívőkkel a Szentlélek személyén keresztül, és ez a normális állapot. Mondhatnánk azt is, hogy a hívőknek így kellene működniük. Így indult útjára az Egyház.

És azt is tudjuk, hogy nem vereséggel fogja befejezni ezt az utat. A Biblia szerint, ahogy Jézus van, úgy vagyunk mi is. Jézus maga mondta, hogy *„aki hisz bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem"* (Jn 14:12).

A Szentlélek megeleveníti az Egyházat, hogy meglátszódjon, kik vagyunk igazából Krisztusban – és hogy ki Krisztus bennünk. Minél jobban megértjük ezt, annál inkább tudunk működni a természetfölötti szinten.

Az Apostolok cselekedeteinek könyve arról szól, hogy a hívők felismerik, kik ők Krisztusban és hogyan működhetnek a természetfölötti szinten a Szentlélek által. A mi időnkben a hívőknek ez a normális „működési módja", vagyis azoknak a dolgoknak, amelyek az Apostolok cselekedeteiben vannak feljegyezve ma is meg kellene történniük a mi életünkben, mivel bennünk is ugyanaz a Szentlélek lakik.

Nézzük meg először Jézus mennybemenetelét az Apostolok Cselekedetei 1,9-10-ben:

> *„És mikor ezeket mondta, az ő láttukra felemelkedett, és felhő fogta el őt szemeik elől."*

Képzeljük el milyen megrázkódtatást jelentett az apostoloknak, amikor látták, hogy Jézus fizikai teste eltűnik a szemük elől! Három és fél éven át Isten jelen volt Jézus Krisztus hús-vér testében. Istenségének bizonyítékai meggyőző erejűek voltak: emberek támadtak fel a halálból, vak szemek és süket fülek nyíltak meg, a bénák jártak, a leprások megtisztultak, ötezer ember kapott enni, és emellett még a vízen is sétát tett – mindezt a Szentlélek ereje által. Most egyszer csak ez a test, amelyben *„elkezdett cselekedni és tanítani"* (ApCsel 1,1) eltűnt a felhők között!

Jézus nem szűnt meg létezni; de a mi kedvünkért a fizikai teste eltűnt a szemünk elől azért, hogy utat készítsen annak az új, sok hívőből álló testnek, amelyben majd tovább fog „cselekedni és tanítani". A teste az Egyház egy természetfölötti jelenség, ami hasonlóan az ószövetségi égő csipkebokorhoz ég, de nem ég el (2Mózes 3) Isten az égő csipkebokorból szólt Mózeshez, és most, ezerötszáz év elteltével, az egész világhoz akart szólni az Egyházának „égő csipkebokrán" keresztül.

Az Egyház célja, hogy cselekedjen és tanítson a Szentlélek kitöltetése által. Jézus csodáinak és tanításainak folytatódni kell egészen ennek a világkorszaknak a végéig, amikor majd Jézus visszatér. Az Egyháznak jelek és csodák égő, fénylő lámpásának kell lennie.

Pünkösd napján Isten lángra lobbantotta a tüzet. A Szentlélek pünkösdi kitöltetésének a célja az Apostolok Cselekedetei 1,8 szerint az volt, hogy erővel ruházza fel azokat, akik a felházban tartózkodtak, azért, hogy Jézus tanúbizonyságai legyenek: Hanem vesztek erőt, miután a Szentlélek eljön rátok: és lesztek nekem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Szamariában és a föld végső határáig.

Ez nemcsak annyit jelent, hogy beszélünk Jézusról; hanem egyúttal tanúbizonyságot, bizonyítékot is. Bár Jézus, aki Isten létezésének fizikai bizonyítéka volt, elment, a bizonyság, a bizonyíték ott maradt mindenkinek az életében, akiben a Szentlélek lakott. Jézus feltámadásának és a Szentlélek kitöltetésének tanúbizonysága vagy bizonyítéka ma is nyilvánvaló. A világnak ma Jézust a sok tagból álló Testén keresztül kell meglátnia.

Krisztus igazi Teste mindig természetfölötti jelenségeket fog bemutatni a világnak, ahogy azt Jézus is tette. Amikor Péter felállt, hogy prédikáljon, miután vette a Szentlelket, akkor egy olyan emberből, aki néhány nappal korábban még félt és lapított, hirtelen próféta, apostol és evangélista lett, akinek a szívében Isten tüze égett.

Péter kétség nélkül tanúja, bizonysága volt annak, hogy amit Jézus még akkor kezdett el, amikor fizikai testben volt jelen, folytatódott – ez esetben egy galileai halászemberen keresztül.

A Szentlélek cselekedetei, amelyeket az Egyházon keresztül hajt végre, ma benned és bennem folytatódnak. Isten égő csipkebokrai vagyunk – tűzben égünk, de nem égünk el. A külső és belső nyomások megpróbálhatják kioltani ezt a lángot, Isten szelleme azonban örökre ott ég azoknak az embereknek a szívében, akik újjászülettek.

Az Apostolok cselekedeteinek könyve azt mondja el, hogyan gyúlt lángra ez a tűz, hogyan győzött minden olyan kísérlet fölött, amely igyekezett volna kioltani, és hogyan terjedt tovább győztesen az egész világon.

Marilyn Hickey

Karácsonyi imádság

Mindenható Istenünk, áldunk és magasztalunk Téged a Karácsony csodájáért. Köszönjük, hogy nem hagytál magunkra minket bűnben, halálban, istentelenségben, hanem Jézus Krisztus személyében utánunk hajoltál, hogy felemelj bennünket.

Áldunk azért, Atyánk, mert valóban azáltal lett nyilvánvalóvá a Te irántunk való szereteted, hogy egyszülött Fiadat elküldted a világba, hogy éljünk általa. Köszönjük, hogy a Te legdrágább fiadnak nem kedveztél, hanem Őt mindnyájunkért odaadtad, és Vele együtt a benne hívőknek adsz mindent, amire szükségünk van.

Megvalljuk bűnbánattal, hogy olyan sokszor másutt keressük azt, amire úgy gondoljuk, szükségünk van. És ami valóban az életünk és örök életünk feltétele lenne, azt sokszor hiába kínálod nekünk. Bocsáss meg mindent, amit nélküled mondunk, teszünk és cselekszünk.

Köszönjük, hogy gazdag vagy a kegyelemben és bővelkedsz a megbocsátásban. Ezzel a reménységgel jövünk most is Hozzád. Kérünk, legyen szavad hozzánk! Olyan nagy csoda az, Istenünk, hogy Te, aki szavaddal teremtetted a világmindenséget, a Te szavaddal kész vagy megszólítani minket személyesen, és egészen újjá tudsz teremteni. Ezt a csodát kérjük alázatosan Tőled. Hadd kerüljön egész életünk most is a Te világosságodba, hadd lássuk meg, kik vagyunk mi valójában, de hadd ismerjünk meg Téged is egyre jobban. Hadd legyen nyilvánvalóvá számunkra, mi a terved velünk. Az engedelmesség lelkével tedd könnyűvé a neked való engedelmeskedést.

Segíts így ünnepelni, figyelni rád, őrizz meg attól minket, hogy az igének csak hallgatói legyünk, segíts, hogy cselekvői legyünk, így boldog emberekké váljunk, hogy a Karácsony csodája egészen személyesen az életünkben is valóság legyen, hogy éljünk többé ne mi, hanem éljen bennünk Krisztus.

Ámen.

Karácsonyi elmélkedés

Megfigyeltem, hogy Jézus születése körül két tábort, kétféle embert láthatunk meg. Az egyik táborban alázatos, tisztelettudó, többnyire egyszerű emberek vannak, mint például: Mária, József, a pásztorok, a napkeleti bölcsek.

A másik táborban csupa dölyfös, fölényeskedő, helyzetét vagy hatalmát fitogtató ember van, mint például Augusztus császár, Heródes király, a betlehemi gazdag polgárok, akik egy ilyen hajléktalan várandós asszonyt, mint Mária volt a szemükben, nem fogadnak be az ő hajlékukba, a gyermekgyilkosságot végrehajtó parancsnokok és katonák és ehhez hasonlók.

Ez a két tábor ütközött akkor is egymással és ütközik ma is egymással a Jézus kérdés kapcsán.

Ma is megfigyelhető ez a két tábor, sőt magunkban is tapasztalunk bizonyos elemeket ezekből a magatartásokból.

Hosszú lenne egész életünk magatartásformáit vizsgálgatni, most gondoljunk csak a legközelebbiekre, családtagjainkra vagy legközelebbi munkatársainkra.

Gondoljunk csak Máriára és Józsefre! Milyen gyöngéd figyelmességgel várták, gondozták a kisdedet.

A pásztorok is a maguk egyszerűségében igyekeztek örömet szerezni, elismeréssel szóltak a gyermekről.

Vagy gondoljunk a három napkeleti bölcsre, milyen őszinteséggel keresték, milyen egyszerűséggel hajoltak le a kisdedhez, milyen mély elismerés, hitvallás volt ajándékaikban.

Gondoljuk meg, **Jézus ma is itt van!** Mindenkivel azonosul. **Amit teszünk az emberekneknek, azt Neki tesszük. Ahogy viszonyulunk az emberekhez, úgy viszonyulunk Jézushoz is.**

- Mennyire élem meg a szeretet szelídségét tudatosan?
- Türelmes az én szeretetem?
- Ki tudom várni az alkalmas pillanatot megjegyzéseimnek vagy az első indulatokat vágom a másik fejéhez?
- Jóságos az én szeretetem?
- Valóban inkább jóindulattal vagy lenézéssel, pillanatnyi dühöm szúrós tőrével reagálok leginkább?
- Valóban tudok tapintatos lenni? Nem mások előtt megalázni megjegyzéseimmel a másikat, hogy én tűnjek ügyesnek, okosnak, helytállónak?
- Félek attól, hogy a másik valamiben megelőz engem, kitúr engem a pozíciómból? Ezért igyekszem a másikat sérteni, ellenségesen kezelni, ha lehet, lehúzni?

Gondold meg, mennyi megalázó fájdalmat élt meg Mária és József a sok elutasítás kapcsán! Mennyi sértő, megalázó megjegyzés hangzott el! Milyen gyilkosan volt nyájas Heródes, amikor a kisdedről beszélt a napkeleti bölcseknek! Az ember szinte ölni tud a szavaival. És nem csak a másik ember, hanem **mindegyikünk magába szállhat, mert van bennünk bőven korrigálni és nemesíteni való.**

Nagy Jóska

A gyógyulás négy típusa

DR. FRANCIS MACNUTT ELŐADÁSA

III/3. rész

A gyógyulás négy típusa

I. Első típus: **FIZIKAI GYÓGYULÁS**

II. Második típus: **BELSŐ GYÓGYULÁS** vagy érzelmi gyógyulás – „Emlékek gyógyulása"

- A. Mindannyiunknak szüksége van belső gyógyulásra valamilyen szinten
- B. Hogy azok lehessünk, akiknek Jézus akar minket, szükségünk van belső gyógyulásra

III. Harmadik típus: **LELKI GYÓGYULÁS**, irány az üdvösség – a legmélyebb szinten való gyógyulás az akarat vagy a tudat területén

- A. Kegyelemre, nemcsak törvényre van szükségünk
- B. A szenvedély egy példa
- C. Ez a legjelentősebb gyógyulásfajta

IV. Negyedik típus: **SZABADÍTÁS** – a fizikai gyógyulásnak ördögi komponense is lehet

V. Mind a négy típusú gyógyulásnak vannak közös részei és mindegyik hat a másikra

- A. Annak érdekében, hogy a teljes személy meggyógyuljon, mind a négy típust alkalmazni kell
- B. Jézus azért jött, hogy mindezeken a szinteken megszabadítson bennünket

Amiért Jézus eljött

Pontosan ez az, amiért Jézus eljött, hogy megszabadítson ezeken a szinteken annak érdekében, hogy teljesen emberiek legyünk. Szent Iréneusz mondta: *„Isten azt akarja, hogy teljesen emberiek legyünk"* és bizonyos értelemben teljesen isteniek. Nem úgy, hogy mi vagyunk az Isten, de bizonyos értelemben osztozunk Isten istenségében.

Ez az, amit meg szeretnék osztani veletek erről. Vannak kérdéseitek ezzel kapcsolatban?

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Az egyik kérdés így hangzott: *„Honnan tudtad, hogy három gonosz szellem volt és mi volt a nevük?"*

Most, mivel mintegy öt éve történt, egészen pontosan elfelejtettem. Az egyik a gyengeség szelleme volt, de elfelejtettem, mi volt a többi. Talán a boszorkányerő szelleme, de nem vagyok biztos benne.

Honnan tudjuk, hogy ezek mik?

A legjobb út a szellemek elbírálásának adománya. Van néhány ember a csoportunkban, Istennek hála, akiknek megvan ez az adomány. Ez annyit jelent, hogy meg tudják mondani, jelen van-e a szellem vagy a probléma csak emberi szintű.

A gonosz szellem megnyilatkozása félreérthető. Egyszer volt dolgunk egy Tourette-szindrómában szenvedő fiatalemberrel, aki eljött hozzánk. Tourette-szindróma esetén az ember káromkodik, időről időre piszkos szavak áradata jön ki belőle. Néhányan könnyen rámondanák, hogy ez mind ör-

dögi. De ez lehet fizikai eredetű is. Van az agyban egy károsodás, és ha ez a „tic" (= a betegség leírásánál használt fogalom) kipattan, valami történik. Tehát nagyon fontos tudni, hogy pontosan miről is van szó. Azok, akik megkapták a szellemek elbírálásának adományát, azt mondhatják: „Igen, itt egy szellem van." Vagy mégsincs. Ez nagyon hasznos.

A Szent Pál által említett adományok egyike a szellemek elbírálásának adománya. Azok az emberek, akik igen magas szinten bírják, nemcsak azt tudják megmondani, hogy egy szellem jelen van-e, hanem azt is meg tudják mondani, mi az a szellem. Ők képesek arra, hogy lássák, mert van gyakorlatuk. Mondhatják például: „Ez a bujaság szelleme." Ismétlem, ha mondjuk egy embernek problémája van a bujasággal és az állandósul, az egy ellenállhatatlan vágy vagy szükségletté válik. Hogy ez olyasvalami-e, ami csak úgy kialakul évek alatt a szokások révén, vagy ebben egy gonosz szellemnek is része van-e – ezt emberileg mi gyakran nem tudjuk megmondani.

Más szellemek nagyon valóságos módon hatnak. Csak ránézel egy emberre és látod, hogy itt a harag szelleme van. Nem kell hozzá nagy zsenialitás, hogy rájöjjünk. Átkoz engem, és így tovább. Vagy az ember elkezd borzasztóan félni és remegni. Ismétlem, ezeket szét kell választani.

Csak emberi probléma, amivel az a személy küzd? Ez az a nehézség, amivel sok ember szembetalálja magát a gyógyító szolgálatban. Vannak, akik sikeresek abban, hogy ezek ellen a szellemek ellen imádkozzanak, de nincs érzékük arra, hogy a belső gyógyulásért imádkozzanak. Ez nincs benne a szótárukban. Ők beszámolhatnak a sikereikről, de kényelmesen elfelejtkeznek arról az emberről, akinek ártottak, mert csak egy diagnózisuk volt.

Egy másik hölgy ezt kérdezte: *„Mivel Isten mindentudó, miért kell nekem minderre rájönnöm?"*

Hát ennek több oka van.

Az egyik legnyilvánvalóbb, hogy általában az embernek kell valamit tennie annak érdekében, hogy megvizsgáljon minden megoldási lehetőséget, bármiről legyen is szó.

Például, ha szívinfarktust kapok és teljesen nyilvánvaló, hogy gondjaim vannak a haraggal, akkor valamit kell tennem a haraggal kapcsolatban. Meg kell békélnem vele, talán egészséges módon kell kifejeznem, meg kell tanulnom vele bánni, talán meg kell bocsátanom az ellenségeimnek. Nagyon sok dolog van, amit meg kellene tennem, hiszen ezek a dolgok nemcsak úgy büntetnek bennünket, a legtöbb esetben váratlanul. Ezek sebzett emberségemnek egy részét alkotják és valamit kell kezdenem velük. Azt gondolom, talán ez a legjobb válasz erre a kérdésre.

Ha szellemről van szó, segít, ha képesek vagyunk azonosítani és megnevezni. Ez nem minden esetben szükséges.

Talán néhányan ismeritek Dean Collins-t és feleségét, Ginny Collins-t. Ő nagyon kiemelkedő személyiség az episzkopális egyházban és esperese volt az Atlantában lévő Peachtree Street-i katedrálisnak. Egy csodálatos ember. A felesége jó ideig tanult – úgy gondolom, elfáradt – és csak annyit mondott: „Egyes számú szellem, Jézus nevében távozz!" Bizonyos mértékben egyetértek. Valójában gyakran az az érzésem, hogy nem is kell angolul imádkoznom, ha nyelveken imádkozhatok az emberekért, és a legtöbb esetben nem kell foglalkoznom azzal, hogy mindent meghatározzak. Kivéve, ha az segít annak az embernek, akiért imádkozol, hogy angolul imádkozol. De a legtöbb betegség esetében van egy összetevő, ahol tennünk kell valamit, és ezért fontos, hogy megnevezzük.

Egy hölgy azt mondta, hogy abbahagyta a probléma megnevezését, mert néhányszor, amikor beteg emberért imádkozik, ők már jó ideje imádkoznak. Ők jobban tudják, mint te tudnád, mi a baj. Így hát mi szükségük rád?

Azt hiszem több jó ok is van erre. Az egyik az, hogyha én beteg vagyok, igazán beteg, annyira érzem a fájdalmat, hogy szeretném, ha valaki, akinek nincs fájdalma, imádkozna értem. Ez olyasmi lehet, hogy van valaki más is, aki imádkozik értem, aki hatékonyabb nálam.

Én mindig szorgalmazom, hogy imádkozzunk a családban. De akkor is, ha imádkozunk a családban, néha jobbnak tűnik a családon kívülre menni.

Lányunk, Rachel hét éven keresztül volt asztmás. Minden este imádkoztunk érte. S egyszer két ember az imacsoportunkból, Emmy Cerveny és Pat Novak,

imádkoztak érte, míg Judith és én más emberért imádkoztunk másokkal, és Rachel meggyógyult.

Azt hiszem, ennek az a magyarázata, hogy mi annyira ismerjük a saját problémáinkat, hogy azok már akadályoznak minket a változásban. A változatlanság akadályoz.

Egy másik dolog amiért jó külső személyhez fordulni, hogy aki imádkozik értünk, lehet, hogy megkap egy szót, hogy mi az igazán rossz. S ez eltér attól, ahogy mi ismerjük a saját problémáinkat.

Legtöbbünk meglehetősen vak saját hibáit illetően, és ezt általában nem mondhatod a családban. Így aztán segít, ha van valaki, aki elmondhatja nekik. Valaki, aki kívül áll, aki itt lesz és aztán nem lesz itt, mondhat valamit talán arról, mit kell tenned.

Például, ha valakinek 300 font (kb. 140 kg) a súlya, térdproblémái vannak és jön, hogy imádkozzunk a térdéért. Azt gondolom, valakinek kellene beszélni vele a súlyáról. Valószínűleg ők már tudják ezt, hogy a térdbaj a súly miatt van.

Aztán itt vannak a tehetségesség fokozatai. Ha köszvényem van, olyan valakihez szeretnék menni, akit Isten ezen a különleges területen ajándékozott meg a gyógyítás adományával. Ez az a három ok, ami miatt jobb, ha van valaki más, aki imádkozik érted.

Úgy gondolom, Isten szándékosan hagyott bennünket így, hogy nem tudjuk egyedül megoldani a gondjainkat. Azt akarja, hogy összejöjjünk és ismerjük be, hogy gyengék vagyunk.

Nem magányos hősök vagyunk és nem vagyunk függetlenek. Szükségünk van a függőség kinyilvánítására egészséges módon, ugyanúgy, mint a függetlenség kinyilvánítására.

Egy másik hölgy érdeklődött, hogy a szabadítás telefonon keresztül is lehetséges-e?

A válasz igen. Jobb, ha jelen van a személy, mert az ember szeretné megtapasztalni, hogyan indulnak meg a szellemek. Lehet, hogy nem a személy hibája. Az említett lelkész esetében például a kuruzsló volt a hibás, és ezt kell tudnod annak érdekében, hogy az átkot megtörd, kivéve, ha Isten felfedi, hogy a személy meg van rontva.

Emlékeztek a kánaáni asszonyra, akinek a lányának szüksége volt a szabadításra?

A lány nem volt ott, de a kánaáni asszony kérte Jézust, hogy tegye meg, és Ő a távolból imádkozott és a lány megszabadult. De jobb, ha a személy jelen van.

Előfordul, hogy megvannak mindezek az ideális feltételek, hogy a gyógyulás megtörténjen, de az esetek 99 százalékában a szituáció nem ideális. Ehhez te is hozzá tudsz szokni. Soha nem ideális, soha!

Ha a személynek szüksége van belső gyógyulásra, nem mindig van szüksége szabadításra. De az a személy, akinek szüksége van szabadításra, úgy gondolom, mindig igényli a belső gyógyulást. ■

AZ ELŐADÁS VÁZLATOS ÖSSZEFOGLALÁSA:

A gyógyítás négy alapvető fajtája

1. Bűnök bocsánata.
2. Az érzelmi problémák belső gyógyítása.
3. Fizikai gyógyítás.
4. Szabadítás.

A betegség három alapvető fajtája (mind különböző fajta imát igényel)

1. A lélek betegsége, amit a bűn okoz.
2. Érzelmi betegségek és problémák (például félelem) amit múltbeli érzelmi sérülés okoz.
3. Fizikai betegség a testben, amit betegség, vagy baleset okoz.

Kiegészítésképp, a fentiek mindegyike – bűn, érzelmi problémák vagy fizikai betegség – ördögi hatásra is bekövetkezhet.

Négy alapvető imamódszer, amelyek szükségesek a tökéletes gyógyító szolgálathoz

1. Ima a személyes bűn megbánásáért.
2. Ima az érzelmi problémák belső gyógyításáért.
3. Ima testi betegség vagy baleset fizikai gyógyulásáért.
4. Ima ördögi hatástól való szabadulásért.

Endrődi Sándor: Karácsony (részlet)

Szeretet ünnepe,
Ragyogó karácsony,
Nincs nálad áldottabb
Ünnep a világon!
Míg örömláng gyúl ki
Zöld fenyőid árnyán:
Ringatózik lelkünk
Boldog béke szárnyán. (...)

Kedves, tiszta ünnep,
Ragyogó karácsony
Nincs nálad áldottabb
Ünnep a világon!
Te vagy az az egy nap,
A küzdelmes évben,
Mikor csak szeretünk
A fenyők tövében.

Mintha az a sok fa
Egyetlen fa volna
S az egész világot
Betakarná lombja:
S mintha az a sok szív
Mind egy nagy szív volna:
Egymásra hajolva
Mind együtt dobogna...

Minden kedves olvasónknak áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kívánunk!

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Jézus eljött, hogy újjászülessünk a szeretetben 3
Dr. Molnár Gyula: Mária-jelenések az utóbbi századokban – 1. rész: La Salette 4
Jeanne-Marie Guyon: Az imádság egyszerű útja 6
P. Dr. Aczél László Zsongor OSPPE: Szívünk mélyén imádkozni... 7
Dajczer után K.I.: Az Eucharisztia és az utolsó idők (II/2. rész) 8
Cseh Anikó: Hogyan tudok értelmet adni az életemnek? (II/1. rész) 10
Marilyn Hickey: Az eljövendő dicsőség szimbólumai (III/3. rész) 12
Nagy Jóska: Karácsonyi elmélkedés 14
Dr. Francis MacNutt: A gyógyulás négy típusa (III/3. rész) 15

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- A MARANA THA SOROZAT LEGÚJABB KÖTETEI: **Katona István: A szentek köztünk járnak** (1500 Ft); **Katona István: Élet a Lélekben szeminárium** (1000 Ft); **P. Dr. Aczél László Zsongor: Az összeszedettség imája** (2000 Ft). Kaphatók az Emmausz Irodában és a katolikus könyvesboltokban.

- Kérjük kedves olvasóinkat, hogy jövő évre vonatkozó előfizetésüket elküldeni, rendezni szíveskedjenek. Az előfizetés egy évre 3000 Ft, 10 példány vagy afölötti megrendelés esetén a postaköltséget továbbra is átvállaljuk. Köszönjük!

MARANA THA A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: VIRTUÓZ Kiadó és Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: Tolonics Gergely

Szerkesztőség címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: zsuzsafierer@gmail.com

„A Szentlélek cselekedetei, amelyeket az Egyházon keresztül hajt végre, ma benned és bennem folytatódnak. Isten égő csipkebokrai vagyunk – tűzben égünk, de nem égünk el. A külső és belső nyomások megpróbálhatják kioltani ezt a lángot, Isten szelleme azonban örökre ott ég azoknak az embereknek a szívében, akik újjászülettek."

Részlet *Marilyn Hickey: Az eljövendő dicsőség szimbólumai* című írásából, amely az újság 12. oldalától olvasható.

Ára: 250 Ft

„Ha a szíved
üres jászol tudna lenni,
Isten nem tétovázna
benned újra születni."
(Angelus Szilezius)